

Valitus, jonka Espanjan kuningaskunta on tehnyt 23.9.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) asiassa T-561/13, Espanja v. komissio, 15.7.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-506/15 P)

(2015/C 381/26)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: M. A. Sampol Pucurull)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

- Valitus on joka tapauksessa hyväksyttävä ja unionin yleisen tuomioistuimen 15.7.2015 asiassa T-561/13 antama tuomio kumottava osittain
- riidanalainen päätös on kumottava siltä osin kuin sillä jätettiin unionin rahoituksen ulkopuolelle Espanjan kuningaskunnan Galician alueen maaseudun kehittämisohjelmassa 2007–2013 luonnonhaittakorvauksina maksama 757 968,97 euron määrä (toimenpiteet 211 ja 212)
- vastaaja on joka tapauksessa velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen valitusperuste: Espanjan kuningaskunta väittää ensimmäisellä valitusperusteellaan, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, koska se ei arvioinut viran puolesta olennaisen menettelymääräyksen rikkomista, johon Euroopan komissio syyllistyi, koska se ei tehnyt riidanalaisista päätöistä kohtuullisessa ajassa.

Toinen valitusperuste: Toinen valitusperuste koskee sitä, että unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen rikkomalla maaseudun kehittämisen tukitoimenpiteitä koskevien tarkastusmenettelyjen ja täydentävien ehtojen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 7.12.2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1975/2006 ⁽¹⁾ 10 ja 14 artiklaa sekä yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen täydentävien ehtojen, tuen mukauttamisen ja yhdenmetyt hallinto- ja valvontajärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21.4.2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 796/2004 ⁽²⁾ 35 artiklaa, koska se katsoi, että Espanjan viranomaisilla oli kyseisten artikloiden perusteella velvollisuus laskea eläimet paikan päällä tehtävien tarkastusten yhteydessä.

⁽¹⁾ EUVL L 368, s. 74.

⁽²⁾ EUVL L 141, s. 18.